

predmetne police, mjesta sklapanja, pisanih i usmenih uvjeta vezanih za policu predložio saslušanje svjedoka, koji sud također nije proveo. Smatra da se u konkretnom slučaju treba primijeniti odredba članka 937. stavka 2. ZOO-a kojom je propisano da ako je ugovoreno da se premija plaća nakon sklapanja ugovora, obveza osiguratelja da isplati osigurninu određenu ugovorom počinje teći od dana određenog u ugovoru kao dana početka osiguranja, a što je u konkretnom slučaju 15. prosinca 2018. u 00,00 sati. Ukazuje i da nije od tuženika zaprimio preporučeno pismo o dospelosti premije zbog čega nije mogao početi teći rok od 30 dana temeljem kojeg bi ugovor o osiguranju prestao u smislu odredbe članka 937. stavka 3. ZOO-a. U odnosu na odluku o troškovima navodi da je prvostupanjski sud trebao uzeti u obzir činjenicu otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem slijedom čega osporava dio troškova koji su nastali prije otvaranja stečajnog postupka jer je tuženik bio dužan prijaviti taj trošak sukladno odredbama Stečajnog zakona. Ukazuje i da je tuženiku za zastupanje na ročištu od 22. svibnja 2018. neosnovano priznat trošak u iznosu od 100.00,00 kn uvećano za PDV budući da se na njemu nije raspravljalo o predmetu spora i ono je odgođeno. Također ukazuje da su tuženiku priznati troškovi sastava podneska od 8. rujna 2020. i 6. travnja 2021. iako je u njima ponavljao navode iznijete u odgovoru na tužbu.

10. Tuženik u odgovoru na žalbu u bitnom navodi da je prvostupanjski sud pravilno primijenio odredbu članka 946. stavka 1. ZOO-a i odredbe Općih uvjeta za osiguranje imovine i Uvjeta za osiguranje imovine industrijskih i nekih drugih tvrtki od svih opasnosti uključivši kako Ugovor o osiguranju na dan štetnog događaja nije proizvodio pravne učinke. To iz razloga jer je sukladno polici osiguranja i Sporazumu o uvjetima plaćanja premije osiguranja ugovoreno da će se prva rata premije osiguranja platiti 15. prosinca 2018., dok je tužitelj prvu ratu premije platio 21. prosinca 2018. u 17,34 sati zbog čega je sukladno odredbi članka 25. stavka 1. Općih uvjeta za osiguranje imovine o članka 37. stavka 1. Uvjeta za osiguranje imovine industrijskih i nekih drugih tvrtki od svih opasnosti obveza tuženika po predmetnoj polici počela teći od 22. prosinca 2018. u 00,00 sati, odnosno nakon nastanka štetnog događaja. Navodi i da se tužitelj neosnovano poziva na odredbu članka 937. stavka 2. ZOO-a jer je za primjenu te odredbe potrebno da je ugovoreno da se premija plaća nakon sklapanja ugovora o osiguranju, dok je člankom 1. i 2. Sporazuma o uvjetima plaćanja premije navedeno da se prvi obrok plaća odmah 15. prosinca 2018. Smatra i da je prvostupanjski sud pravilno zaključio kako tužitelj nije dokazao ni da je vlasnik objekta i stvari za koje potražuje isplatu osigurnine primijenivši odredbe članka 948. stavka 2. i članka 949. stavka 2. ZOO-a.

11. Prema ocjeni ovog suda tužitelj osnovano u žalbi ukazuje da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio kako on nije aktivno legitimiran tražiti isplatu osigurnine u smislu odredbe članka 948. stavka 2. ZOO-a jer nije dokazao da je vlasnik predmetnog objekta i stvari, odnosno strojeva i uređaja. Točno je da tužitelj nije dostavio izvadak iz zemljišne knjige za nekretninu k.č. 12260/28 k.o. Gerovo, na kojoj se prema činjeničnom supstratu tužbe nalazi proizvodna poslovna zgrada u Gerovu, Snježnička b.b. u kojoj je nastao osigurani slučaj, već je dostavio izvadak iz zemljišne knjige za nekretninu k.č.br. 1400/4, u naravi pašnjak, upisane u k.o. Gerovo. Međutim, prema odredbi članka 921. ZOO-a ugovorom o osiguranju osiguratelj obvezuje ugovaratelju osiguranja isplatiti osiguraniku ili korisniku